

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی پارادایم های باغ ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

تورج جلیلی - دکتری تخصصی معماری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی ماهشهر

زهره اعتماد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

علی فرجی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

این نوشتار، پیرامون بررسی الگوهای خلق فضا در معماری، با تکیه پدیدارشناسی پارادایم های باغ ایرانی مطرح شده، باغ ایرانی، عنصری فرهنگی، تاریخی و کالبدی در سرزمین ایران محسوب می گردد و فضایی محصور بر گیاهان، آب و ابنیه در نظام معماری مشخص، با هم تلفیق گردیده و محیطی مطلوب برای زیستن را فراهم می آورد و ایرانی بودن آن، ریشه تاریخی، جغرافیایی و فرهنگی دارد. این عنصر معماری، عامل پدیدارشناسی پارادایم و رابط انسان با طبیعت است و به کمک اشکال منظم هندسی رابطه میان طبیعت و دنیای درونش را به تصویر می کشد. آنگونه که از نامش نیز پیداست، گذشته از فضایی عملکردی، خود مفهومی نقش بسته بر سرزمین ایران و برآمده از فرهنگ و شکل گرفته در آداب و رسوم مردمان این سرزمین است. در این پژوهش بر آنیم، تا ریشه های پدیدارشناسی باغ ایرانی و سیر تحول آن در دوره های مختلف و ارتباطش با انسان توسط اشکال هندسی و در نهایت تاثیرش بر انسان را مورد مطالعه قرار دهیم. باغ های ایرانی در گذشته با توجه به اندیشه های شکل گیریشان، دورنمایی از آرمان تمنای جاودانگی بشر در زندگی ابدی است و همچنین انسان، نه جزیی جدا شنی از طبیعت و نه حاکم مافوق آن می باشد؛ پس این دو در تعامل با یکدیگر، روح فرسوده انسان را مرمت و اندیشه هایی نو در وی ظاهر می نماید. با مطالعه در این زمینه و شناخت عناصر شکل دهنده و نظام هندسی باغ ایرانی ضمن حفظ ارزش معنوی آن، می توانیم با الگوبرداری صحیح، در احیا و زنده نگه داشتن این عنصر مهم معماری، آثاری با ارزش به یادگار بگذاریم.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، پدیدارشناسی، پارادایم ها، هندسه باغ ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608751>

